

Europa bør blive leder af Bælte- og Vejinitiativet

Den 11. marts (EIRNS) – Den nuværende meget offentlige strid om, hvorvidt Italien vil underskrive et aftalememorandum (MOU) med Kina om Bælte- og Vejinitiativet, når Xi Jinping den 22. marts aflægger Italien besøg er åbenlys. Men de begrundelser der anføres mod MOU'en fra Bruxelles, London og tilsyneladende fra nogle af Det Hvide Hus' neokonservative er absurde.

Ved blot at afspejle anti-kinesisk geopolitisk propaganda fra disse "imperiale" steder, berører de ikke de oplagte grunde til at Italien, Grækenland, Spanien, Portugal, og de 16 central- og østeuropæiske nationer er interesseret i Bæltet og Vejen. Det er Eurasiens skæbne at have disse infrastrukturelle og videnskabelige fremskridt på tværs af kontinenternes lande og have, og det er netop det der er blevet nægtet alle disse lande, da EU og derefter eurozonen blev dannet.

Denne mangel på udvikling er det, der i stigende grad har opløst ethvert spor af enhed i Europa, som Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche udtalte i dag. Uanset om det er sandt, som en blog hævdede, at den Nye Silkevejs motto, "et fælles samfund for menneskehedens fremtid", er det der gjorde London og de neokonservative rasende, er den fælles stræben efter denne fremtid, hvad man tilbyder de europæiske nationer. Zepp-LaRouche støttede helhjertet et forslag fra Global Times om, at Tyskland og Frankrig skal tilslutte sig Bæltet & Vejen—"den eneste måde at forene Europa," og det perspektiv som Bruxelles og London virkelig frygter. Tretten andre europæiske nationer har allerede underskrevet sådanne aftalememorandaer med Kina om den Nye Silkevej.

I sådan en situation er både Europa og USA potentielt ledende, sammen med Kina, i forfølgelsen af det nye paradigme om økonomisk fremskridt, videnskabelig udvikling og udryddelsen

af fattigdom, som ideen om Bæltet og Vejen repræsenterer. Ideerne om den europæiske gyldne renæssance og ideerne om det amerikanske økonomiske system, der senere opviste den største industrielle og videnskabelige styrke, disse er de vigtigste træk for den fælles fremtid, som den Nye Silkevej også ønsker at udbrede gennem området for udvikling.

Essensen af det kom fra skaberen af den oprindelige ide om "Verdenslandbroen" for 35 år siden, Lyndon LaRouche. Han udtrykte denne essens i sine "fire økonomiske love" for at reorganisere bankvæsenet og skabe global ny infrastruktur ved hjælp af forcerede videnskabelige programmer. Havde han ikke været forfulgt, som Helga LaRouche gentog i dag, af samme Mueller/William Weld-apparat, der nu går efter Donald Trump, ville "verden være et helt andet sted."

Den Nye Silkevejs store projekter med ny infrastruktur ville så ikke kunne betegnes som en "kinesisk model"; det ville være Verdenslandbroen af LaRouche, det nye paradigme for hele verden.